

jeho nynější hospodářské poměry. O tom může soud rozhodnouti v nesporném řízení po vyšetření hospodářských poměrů otce a potřeb dítěte, aniž se musí zabývati smírem, který svého času rodiče dítěte mezi sebou uzavřeli (§ 142 druhý odstavec obč. zák.). Při tom nesejde na to, že smírem bylo výživné nezletilému dítěti a jeho matce určeno jednotně, jak bylo vyloženo a podrobně odůvodněno v obdobném případě čis. 5768 sb. n. s. Z týchž důvodů nelze přiznati úspěch stížnosti opatrovníka, pokud vychází taktéž z nesprávného stanoviska, že při určování výživného v nesporném řízení by v tomto případě musel soud řešiti otázku, kolik z výživného smírem stanoveného připadá matce a kolik dítěti. Pokud se stížnost snaží dokazovati, že nová úprava výživného dítěte není v tomto případě v zájmu dítěte podle § 142 obč. zák., jest jí přisvědčiti v tom, že otcův návrh patrně tento zájem nezletilého jeho syna nemá na mysli cele, přes to nelze přehlédnouti, že zájem ten tu jest, neboť jest zajisté i v zájmu nezletilého Jiřího K-a, by výživné pro něho, jehož výše se mezi účastníky stala spornou, bylo soudem přesně určeno tak, by se v budoucnu bez dalšího šetření mohl domáhati svého práva (čis. 5768 sb. n. s.). Jsou tu proto předpoklady druhého odstavce § 142 obč. zák. pro novou úpravu výživného nezletilého v řízení nesporném a dovolací rekurs není tudíž odůvodněn.

Čís. 10930.

Nárok dítěte proti manželskému otci na výživné, jež má otec podle návrhu poručenstva plniti v penězích, jest peněžitou pohledávkou ve smyslu § 379 ex. ř. Lhostejno, že usnesení prvního soudu, vyhovující návrhu dítěte na placení peněžitých příspěvků na výživné, bylo rekursním soudem zrušeno.

(Rozh. ze dne 6. srpna 1931, R I 606/31.)

Soud první stolice povolil nezletilému dítěti proti manželskému otci k zajištění výživného prozatímní opatření obstavením otcova nároku proti pozůstalosti po Janu Z-ovi na vyplacení dědického podílu. Rekursní soud návrh zamítl. Důvody: V souzeném případě nejde ovšem, jak se stěžovatel mylně domnívá, o prozatímní opatření po rozumu § 379 ex. ř., nýbrž o zajištění jiného nároku, nároku na výživné po rozumu § 381 ex. ř. Připustiti lze, že v souzeném případě je obsahem spisů osvědčen i nárok, i jeho ohrožení, neboť jest jisto, že nezletilé přísluší proti stěžovateli nárok na výživné, a že vzhledem k tomu, že stěžovatel prodal polovici svého domu za značný peníz, a že tvrdí, že z kupní ceny již nic nemá, jest odůvodněna obava zmaření nebo značného stížení uskutečnění nároku. Než nárok dědický jako celek nemůže býti předmětem exekuce (dvorní dekret ze dne 3. června 1846, čis. 968 sb. z. s. a čl. VII. uvoz. zák. k ex. ř.) a lze vésti exekuci jen na jednotlivé kusy do pozůstalosti patřící za předpokladu § 822 obč. zák. Předpis ten jest vztahovati i na povolení prozatímního opatření po

rozumu § 402 ex. ř. Ani s hlediska § 75 III. dílčí novely k obč. zák. není návrh na povolení zatímního opatření v souzeném případě odůvodněn. Podle tohoto ustanovení mohou věřitelé zůstaviteli, by zajistili své pohledávky, vymoci si prozatímní opatření (§§ 379, 382 ex. ř.) též ohledně podstaty dědictví, která dědici napadla, a to již před odevzdáním pozůstalosti, jsou-li splněny všeobecné předpoklady § 379 druhý odstavec ex. ř. Z ustanovení toho vyplývá, že zákon má tu na mysli jen zajištění peněžitých pohledávek, nikoli zajištění jiných nároků po rozumu § 381 ex. ř., neboť tento paragraf v ustanovení tom citován není, ani nemluví o zajištění »jiných nároků«, nýbrž jen o zajištění »pohledávek«. Pohledávka navrhuující straně dosud nepřisluší, neboť usnesení prvního soudu v příčině té bylo zrušeno, a přísluší straně navrhuující proti odpůrci jen nárok na výživu, tedy jen jiný nárok po rozumu § 381 ex. ř.

Současně s návrhem, o nějž tu jde, domáhalo se nezletilé dítě placení měsíčního výživného v penězích. Soud první stolice tomuto návrhu vyhověl, rekursní soud jeho usnesení zrušil a uložil prvnímu soudu, by dále jednal a znovu rozhodl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti názoru soudu rekursního, že v souzeném případě nejde o prozatímní opatření po rozumu § 379 ex. ř., nýbrž o prozatímní opatření ve smyslu § 381 ex. ř., neboť výživné nezletilé, o jehož ustanovení se žádá a které navrženým prozatímním opatřením má být zajištěno, má podle návrhu poručenstva býti plněno v penězích a nikoli jiným způsobem. Je proto výživné peněžitou pohledávkou nezletilé, nikoliv jinakým nárokem po rozumu § 381 ex. ř., jak soud rekursní za to má. Na tom nic nemění, že rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu, jímž výživné bylo číselně určeno, neboť rozhoduje, že jest žádáno placení peněžitých příspěvků na výživné, nikoli snad, by otec živil dítě ve své domácnosti. V té příčině záleží jen na návrhu opatrovníkově, a proto nelze tvrditi, že dítěti dosud nepřisluší peněžitá pohledávka (srv. rozhodnutí čis. 4470 sb. n. s.). Pokud jde o předpoklady pro povolení navrhovaného prozatímního opatření ve smyslu § 379 ex. ř., dospěl soud rekursní k názoru, že obsahem spisů je osvědčen i nárok nezletilé na výživné i jeho ohrožení. Nejvyšší soud shledává tento názor soudu rekursního, jakož i jeho odůvodnění správným a stačí proto v tom směru na toto odůvodnění poukázati. Za tohoto stavu věci není překážky, aby prozatímní opatření nebylo povoleno tak, jak učinil soud první stolice.

Čís. 10931.

K povolení zajišťovací exekuce (§ 370 ex. ř.) nestačí, že dlužník jest neznámého pobytu a že jest stíhán žalobami.

(Rozh. ze dne 6. srpna 1931, R I 662/31.)